

Arrest

nr. 62 544 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 februari 2010, verklaart er zich op 22 februari 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 februari 2011, verstuurd op 28 februari 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Karte Char, Kaboel. Dat is uw enige woonplaats geweest in Afghanistan. U bent een Tadzjiek van etnische origine en een soennitische moslim.

U bent tot het vijfde jaar naar school geweest. U was genoodzaakt om de school te verlaten en te beginnen werken omwille van economische problemen. U verdiende de kost als automecanicien. Tijdens de jaren 2000-2001 vertrokken er veel Afghanen naar Groot-Brittannië, waaronder verschillende vrienden van u. In 2001 besloot u om uw land te verlaten en in Groot-Brittannië asiel aan te vragen. U

had hoop om in een land te kunnen leven waar er vrede is. Gedurende vier jaar verbleef u in Londen. U kreeg er een werkvergunning, u behaalde er een rijbewijs en u volgde er verschillende opleidingen. U werkte ook in Londen, zodat u geld kon sparen en uw gezin in Afghanistan financieel kon helpen. Uw asielaanvraag werd geweigerd in Groot-Brittannië en u werd in het jaar 2005 gerepatriëerd naar Afghanistan. In datzelfde jaar wordt uw jongere broer ontvoerd. U vreest dat ze het op u gemunt hebben omdat u in het buitenland gewoond hebt. Uw jongere broer wordt vrijgekocht door uw enige andere broer. Uw broer heeft in totaal ongeveer 20 tot 25 dagen vastgezet. Sindsdien zijn er geen incidenten gebeurd.

In het jaar van uw terugkeer heeft u verwondingen opgelopen ten gevolge van een zelfmoordaanslag in Kaboel. U begaf zich naar het Ibn e Sina ziekenhuis waar u geweigerd werd omdat men meende dat uw verwondingen afkomstig waren van messteken en niets met de aanslag te maken hadden. Uw broer heeft de dokters omgekocht zodat u een operatie kon ondergaan.

Een tijdje na uw terugkeer heeft u zich verloofd en ongeveer anderhalve maand na uw terugkeer bent u in het huwelijk getreden. U bent vader geworden van een dochter (2006) en een zoon (2007). Uw vader werkt al ongeveer 50 jaar voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken als mecanicien en na uw terugkeer trad u bij datzelfde ministerie in dienst als mecanicien/onderhoudsman. Elke maand ontvangt u een salaris van ongeveer 5.500 afghani. Dat bedrag was niet voldoende om uw dagdagelijkse kosten te dekken. Het leven was moeilijk voor u in Afghanistan, aangezien het land geteisterd wordt door oorlog, geweld en zelfmoordaanslagen. U verlaat Afghanistan en via Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk, komt u in België terecht. Op 22 februari 2010 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw originele taskara, een kopie van uw internationaal paspoort, uw originele rijbewijs, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de taskara van uw vrouw, foto's van uw gezin, een originele verkiezingskaart, documenten die uw tewerkstelling bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Afghanistan staven en een bundel documenten van uw verblijf in Groot-Brittannië neer."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in Afghanistan persoonlijk geïdendeerd wordt. Hij kon immers niet met zekerheid zeggen waarom zijn broer ontvoerd werd en ook over de daders had hij geen informatie. Bovendien ging het om een eenmalig voorval en heeft verzoeker na zijn terugkeer uit Groot-Brittannië zelf op geen enkel ogenblik problemen van een dergelijke aard ondervonden;
- uit de beschikbare informatie blijkt dat er voor burgers in de stad Kaboel op dit ogenblik geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het geweld in de stad Kaboel is immers niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om zijn hoedanigheid van vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, stelt verzoeker dat hij in zijn thuisland geen rust kan vinden, dat het risico op ontvoering opnieuw en in hoge mate aan de orde is en dat de nationale overheden hem niet kunnen beschermen omdat het land in oorlog is.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, stelt verzoeker dat hij in Kaboel niet veilig is omdat er in de stad zelfmoordaanslagen zijn en aanslagen met berrmbommen.

2.2. De Raad is vooreerst van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan persoonlijk geïdendeerd wordt. Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet. Hij stelt enkel dat

het risico op ontvoering opnieuw en in hoge mate aan de orde is, maar maakt deze bewering niet aannemelijk. Verzoekers broer werd ontvoerd in 2005 en verzoeker heeft nog gewacht tot 2009 alvorens zijn land te verlaten. Verzoeker heeft in deze periode geen problemen ondervonden, er waren evenmin aanwijzingen dat potentiële ontvoerders het op hem gemunt hadden. Verzoeker verklaarde zelf dat hij het land uiteindelijk verlaten heeft omdat het leven momenteel erg moeilijk is in Afghanistan gelet op de oorlog, het geweld en de zelfmoordaanslagen (gehoorverslag, 10 en 11).

Verder is de Raad van mening dat er evenmin zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat het geweld in de stad Kaboel plaatselijk en niet aanhoudend is en de vorm aanneemt van asymmetrische aanvallen. Verzoeker wijst op de berrbommen en zelfmoordaanslagen in Kaboel, maar toont daarmee niet aan dat er in de stad Kaboel een conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER